

Офіційне видання Ірпінської регіональної Спілки ветеранів Афганістану (воїнів-інтернаціоналістів), учасників АТО, благодійного фонду "Єдність та милосердя"

ІРПІНЬ ЄДИНИЙ

17 ЛЮТОГО 2015 / ВИПУСК 1

Слово громади

Ми відстоюємо інтереси людей!

Регіональна Спілка ветеранів Афганістану (воїнів-інтернаціоналістів) та учасників АТО організувала 11 лютого в Центральному будинку культури громадські збори. На цей захід зібралися афганці, учасники АТО, лідери та активісти багатьох громадських організацій, небайдужі ірпінчани – всього 157 осіб. Це є свідченням високої активності місцевої громади. Від влади був присутній керуючий справами виконкому Максим Плешко. Головував на зборах керівник регіональної Спілки Ігор Панасюк, його заступника Костянтина Кукушкіна обрали секретарем. На обговорення винесли питання: про запровадження соціального автомобільного маршруту сполученням Ворзель-Коцюбинське; пільгове перевезення у пасажирському транспорті воїнів АТО, які ще не отримали статус учасника бойових дій; створення

Голова регіональної Спілки ветеранів Афганістану (воїнів-інтернаціоналістів) та учасників АТО Ігор Панасюк у передмові розставив акценти на актуальних проблемах. Він насамперед подякував справжній громаді Ірпеня, яка зібралася в цьому залі.

– Ми вже два роки займаємося організацією соціального маршруту для учасників, інвалідів війни, а зараз і для воїнів АТО, – сказав Ігор Валерійович. – У нас є всі необхідні документи на цей маршрут, автобуси з низькою посадкою для людей з обмеженими фізичними можливостями, похилого віку, інвалідів. Але, на превеликий жаль, нам не дають працювати. Якщо бути конкретним, то заблокувало роботу АТП-13250. Його керівники сказали: «Не лізьте нам в кишеню! Якщо ви поїдете по цьому маршруту, зупинимо весь рух транспорту!».

Ми намагалися заперечити: це не бізнесовий, а соціальний проєкт! Отож не є для вас конкуренти! Для широкого загалу повідомлю: «Ірпінське АТП-13250» обслуговує 32 маршрути, має 320 автобусів! Це

монополіст з перевезення пасажирів у нашому регіоні. Свого часу при колишньому мері В. Скаржинському ми змогли запустити соціальний проєкт – автобусний маршрут від вокзалу до Коцюбинського. А от сьогодні, на жаль, на кожному кроці нам ставлять перепони. Дехто каже, що ми граємо під дудку колишніх регіоналів. Неправда! Ми відстоюємо інтереси тих, хто здобув перемогу у Великій Вітчизняній війні, та тих, хто зараз захищає Незалежність на Сході України. Ми у цій війні, яку розв'язав російський агресор, переможемо. І для цього не пошкодуємо своїх життів!

Олена Гуменюк, дружина загиблого комбата 11-го батальйону «Київська Русь» говорила про незадовільне обслуговування пасажирів маршрутними автобусами названого підприємства. «У мене троє неповнолітніх дітей, і під час поїздки за маршрутом 745 вимагають сплатити за двох осіб повну вартість квитка, – сказала Олена Олександрівна. – Створює великі незручності відсутність авто-

бусного сполучення між Коцюбинським та Ірпнем».

Окремі представники громади також констатували: є чимало прикладів, коли водії виштовхують пільговиків з автобусів.

Боець батальйону «Свята Марія» Олександр Тищенко запропонував звернутися до відповідних органів з метою анулювання ліцензії на обслуговування пасажирських перевезень ТОВ «Ірпінське АТП-13250».

Ігор Панасюк зачитав звернення до голови КОДА Володимира Шандри. У ньому зокрема говориться: з ініціативи регіональної Спілки ветеранів Афганістану 24 листопада 2014 року підписано Договір з «Ірпінсьпектехніка» про запровадження соціального маршруту сполученням Ворзель – Коцюбинське з метою безкоштовного перевезення ветеранів війни в Афганістані, учасників АТО, школярів, інвалідів та інших незахищених верств населення. За підтримки Київської обласної державної адміністрації та Управління ДАІ Київської області станом на 20 грудня було розроблено та затверджено паспорт автобусного маршруту.

На виконання умов Договору підприємство «Ірпінсьпектехніка» придбало транспортні засоби, обладнані спеціальним пандусом, який дозволяє вільно заїжджати в салон людини на візку, а також батькам з дитячими колясками. Це дає можливість безперешкодно перевозити людей з обмеженими фізичними можливостями, похилого віку, інвалідів, що значно покращить якість та безпеку перевезень в регіоні.

Топ тема

СОЦІАЛЬНИЙ МАРШРУТ ВІДКРИТО!

14 лютого розпочав діяти соціальний маршрут Ворзель-Коцюбинське. Його відкрив на залізничній станції курортного селища голова Ірпінської регіональної Спілки ветеранів Афганістану Ігор Панасюк.

– Сьогодні на маршрут вийдуть два комфортабельні автобуси, закуплені в Австрії, – сказав Ігор Валерійович. – Згодом курсуватимуть ще два, а в перспективі – шість. Отож у добру путь!

Місцеві жителі не приховували своєї радості: ми цього дня давно чекали! Нарешті ветерани, інваліди війни, учасники АТО, школярі можуть безкоштовно доїхати і до Ірпеня, і до Києва.

У цей складний час для народу щось треба корисне робити, – сказав Віктор Безпалов з Коцюбинського. – Соціальний маршрут – це дуже добре. Тому висловлюємо щирі подяки Ігорю Панасюку та його соратникам.

Зараз у Ворзелі проблема з електропоїздами, – говорить Юрій Величко. – Зупиняються вони рідко. Тож тепер доїхати з Ворзеля до Ірпеня чи столиці буде значно легше.

У перший рейс вирушив водій автобуса МАН Олександр Муравейник. «Настрій у мене піднесений, – сказав він. – Адже відкрив народний маршрут. До речі, його протяжність аж 29 кілометрів!».

Волонтер благодійної організації «Єдність та милосердя» Наталя Вербенко розповіла, що автобуси курсуватимуть із залізничної станції Ворзель через Бучу, Ірпін (район БКЗ), повертатимуть на вул. Садову, далі на вул. Університетська і до метро «Академмістечко». Кінцевий пункт – Коцюбинське. Квиток від одного селища до іншого коштує для пасажирів (крім пільговиків) 9 грн.

Ми проїхалися по новому маршруту. Комфортно. Пасажири були одностайні: такий соціальний маршрут дуже потрібний!

Від редакції. «Ірпінське АТП-13250» 14 лютого не випустило на лінію десятки автобусів. На знак протесту проти відкриття соціального маршруту афганцями. Жителі Приірпіння висловлюють справедливе обурення: доки на ринку пасажирських перевезень ко-

Ми відстоюємо інтереси людей!

Продовження. Початок на стор. 1

Також даний маршрут є вкрай необхідним для мешканців Ірпінського регіону. 26 січня 2015 року підприємство «Ірпінсьпектехніка» почало здійснювати перевезення за зазначеним маршрутом. Але місцевий перевізник, ТОВ «Ірпінське АТП-13250», користуючись становищем монополіста з пасажирських перевезень в регіоні, безпідставно зупинив рух усіх місцевих маршрутів, вимагаючи зупинити соціальний проект. Такими діями перевізник-монополіст порушив умови Договору на перевезення пасажирів. Ці дії можна охарактеризувати як саботаж, як спробу впливати та маніпулювати громадською думкою, щоб викликати масове обурення мешканців і підвищити соціальну напругу серед них.

Тому ми застерігаємо: у разі зупинки громадського транспорту в м. Ірпінь вся відповідальність ляже на ТОВ «Ірпінське АТП-13250». Враховуючи зазначене, просимо втрутитись у протиправний процес та зупинити свавілля цього перевізника-монополіста.

Представники громади прийняли рішення організувати збір підписів про неналежне обслуговування пасажирів маршрутними автобусами АТП-13250; підготувати звернення про протиправні дії та свавілля щодо перешкоджання роботі соціального приміського маршруту до Ірпінського міського голови, голови Київської обласної державної адміністрації, прокуратури Київської області, Міністерства інфраструктури, Кабінету Міністрів, Президента України. Звернення підтримали практично одностайно (проти – один).

Жвава дискусія відбулася з приводу відновлення самооборони м. Ірпінь. Як зазначив заступник начальника Ірпінського міськвідділу міліції Володимир Присянник, в нашому регіоні було зареєстровано 6 громадських організацій. Із них працювало тільки дві, решта – на папері. Багато з них створювалося тільки з однією метою – отримати травматичну зброю.

Військовий комісар С. Кайдан зазначив: торік ми створили роту та загін самооборони Припірпіння. Але бойового підрозділу не вийшло – все тільки на папері.

Учасники зборів ухвалили: рекомендувати Ірпінському військовому комісару розформувати роту загін самооборони і створити нову. Рекомендувати очолити зазначений загін активним учасником бойових дій О. Ніколайчука та М. Матюшенку.

Про пільгове перевезення у пасажирському транспорті військ АТО, які не отримали статус учасника бойових дій, проінформував присутній заступник начальника Ірпінської регіональної Спільки ветеранів Афганістану (воїнів-інтернаціоналістів) та учасників АТО Костянтин Кукушкін.

Зі скаргами на роботу АТП-13250 звертайтеся на урядову лінію Кабінету Міністрів – 0800-507-309, та в громадську приймальню Ірпінської регіональної Спільки ветеранів Афганістану за телефонами (063) 759-98-30, (068) 947-22-87.

Сьогодні центри зайнятості фіксують найвищі показники безробіття за всю історію Незалежності. І головна причина такого невтішного явища – згортання робочих місць, скорочення виробництва. Як свідчать експерти, в окремих центрах зайнятості на одне робоче місце претендують вже 35-40 людей. В Ірпені цей показник значно нижчий, але підстав для оптимізму також немає.

Люди йдуть сюди

З ПРОБЛЕМАМИ, СЛЪЗОМАМИ І НАДІЄЮ

Напруження на ринку праці створюють переселенці зі Сходу України. Що ж, це об'єктивна реальність, їм також у ці надзвичайно складні часи треба виживати, годувати сім'ї.

Як реально допомагає безробітним Ірпінський міський центр зайнятості? Скажімо, в минулому році вдалося працевлаштувати близько 300 осіб. Це доволі непоганий результат. Але сьогодні треба вирішувати завдання значно складніші, ніж вчора. Бо люди йдуть сюди масово щодня зі своїми проблемами, слъзомами і надією.

– Станом на 1 лютого нинішнього року налічується понад 850 безробітних, – розповідає заступник директора Ірпінського міського центру зайнятості Олена Сотнікова. – У порівнянні з аналогічним періодом минулого року їх кількість зросла приблизно вдвічі. Значною мірою за рахунок внутрішньопереміщених осіб з місць проведення АТО. Спеціально для них ми розробили дорожню карту з пошуку роботи. Ставимо на облік тих осіб, які мають довідки з управління праці та соціального захисту – таких нині налічується 119.

Запитую в Олені Сотнікової, а як йде пошук вакансій? Вакансії, говорить Олена Вікторівна, дає тільки Ірпінський регіон та м. Бука. Хоча ми маємо право користуватися вакансіями по всій Україні. Але людині треба знайти роботу в тому регіоні, де вона живе.

Інший важливий аспект. Вакансії до Центру зайнятості роботодавці подають на

На часі

ЦЕНТР ЗАЙНЯТОСТІ ДОПОМАГАЄ БЕЗРОБІТНИМ АЛЕ ДАЛЕКО НЕ ВСІМ

добровільних засадах. Захотів – «засвітив» вільне робоче місце, не захотів – промовчав, скажімо, про вакансію слюсаря. І за це жодної відповідальності керівники підприємств не несуть.

– Чому дехто з них ігнорує співпрацю з нами? – продовжує розмову начальник відділу взаємодії з роботодавцями Ірина Мазурик. – Є окрема когорта безробітних з так званими утриманськими настроями. Приходять до роботодавців і слізно просять: напишіть мені відмову, бо я по цій спеціальності працювати не можу, хворію. Тобто, якщо чесно, хитрують, і такими чином прагнуть продовжити отримання допомоги від держави.

Такі екскурсії безробітних на те чи інше підприємство тільки вимотують нерви роботодавцям, забирають у них дорогоцінний час. І дехто з них задумується: а чи вар-

ною платою. Для прикладу: одному з них запропонували роботу мийником автомобілів на автозаправці з окладом 3000 грн. на місяць. «За такі гроші я краще сидітиму вдома!» – відповів наш клієнт.

Хоча, треба сказати, вказана сума не є

малою для нашого регіону. Давайте поглянемо на інший бік медалі. Ми витрачаємо на безробітних свій час, «ведемо» їх, займаючись пошуком вакансій. А вони врешті-решт всі наші зусилля зводять нанівець. Якщо бути до кінця відвертим, то деякі з них, особливо це стосується внутрішньопереміщених з Донбасу, ставлять вимогу-ультиматум: «Ви нам повинні представити високооплачувану роботу!».

У зв'язку з великим навантаженням співробітники нашого Центру працюють

Зліва на право: начальниця відділу надання соціальних послуг Тетяна Мотика, заступник директора Олена Сотнікова, начальниця відділу взаємодії з роботодавцями Ірина Мазурик

то звертатися до нашого Центру. Кажуть: я сам буду шукати спеціаліста! І розкидають оголошення про вакансії в спеціалізовані газети та журнали, на портали.

Попри все, з багатьма роботодавцями маємо добру співпрацю. Ефективні є семінари з їх участю, на яких реально працевлаштовуємо декілька безробітних.

БАГАТОХ НЕ ВЛАШТУЮТЬ ЗАРПЛАТИ

– Ще про тих, хто шукає роботу, – продовжує Олена Сотнікова. – Чимало з них не тільки перебирають пропозиції, а й висловлюють своє «фе» низькою заробіт-

і після закінчення трудового дня, до пізнього вечора.

Вихід один: створювати нові робочі місця! Бо для переселенців роботи в регіоні фактично немає. Треба розуміти, що центр зайнятості є посередником між безробітними та роботодавцями. Отож від нього далеко не все залежить. Вихід із ситуації, яка склалася, один: створювати в регіоні нові робочі місця! На жаль, саме на цьому економічному напрямку не видно зрушень.

Василь ГРУШЕЦЬКИЙ

ГЕРОЯМ - СЛАВА!

Миколу Личака на вічний спочинок прийняло немішаєвське кладовище. Саме сюди, до його могили, приїхали бойові побратими – голова Ірпінської регіональної спілки ветеранів Афганістану (воїнів-інтернаціоналістів) Ігор Панасюк, полковник запасу Валерій Машенко, заступник голови комітету по боротьбі з корупцією та організованою злочинністю при ВГО «Народна рада» Володимир Бороденко, рідні, зокрема син Ігор. Вони зібралися, щоб вшанувати світлу пам'ять Миколи, а також з нагоди 51-го дня його народження. Йому б ще жити і жити! Та не судилося. Виступаючи на імпрізованому мітингу, Валерій Машенко зауважив: «Дорогі друзі! У цей день ми мали б бути за святковим столом з Миколою, на його іменинах. Але усвідомлюємо, що він вже ніколи не буде разом з нами!».

Ігор Панасюк висловив думку усіх присутніх: наш бойовий побратим назавжди залишиться у серцях вдячних нащадків! У цей же день афганці завітали в місцеву школу, де навчався

ВШАНУВАЛИ ПАМ'ЯТЬ ГЕРОЯ МИКОЛА ЛИЧАКА

У СІЧНІ ЙОМУ ВИПОВНИВСЯ Б 51 РІК!

Герой. З директором цього навчального закладу обговорили питання встановлення меморіальної дошки на честь Миколи Личака. Її відкриття планують приурочити до Дня виведення радянських військ з Афганістану.

Його серце переповнювала тривога за Україну. Розповідає давній друг Миколи Личака Володимир Бороденко: «Микола працював начальником охорони у моїй столичній фірмі «Забудовник». Був чесним, щирим, відповідальним. Мав гостре почуття справедливості. Брав активну участь у Революції гідності.

Коли Путін ввів російські війська у Крим, я, Микола Личак та Олександр Давидчук організували вивезення звідти

консульта Польші до Одеси. Чому саме ми? Бо тоді міліція та інші служби відмовилися допомогти дипломатам.

А пізніше, під час бойових дій на Сході України, разом з Миколою вивезли із села Мелове, що на Луганщині, три сім'ї – жінок та дітей. Відправляли їх літаком за власні кошти. З такою місією тричі виїжджали на Схід. І багато разів в якості волонтерів та консультантів, бо в бойових підрозділах у мене деякі знайомих бійців, друзів.

Микола Личак не стояв осторонь і тоді, коли в лютому минулого року змінювали на законних підставах ірпінську владу.

Мій друг пішов добровольцем на фронт у липні 2014 року.

У нього серце переповнювалося тривогою за Україну, за наших співвітчизників. Казав: «Там гинуть наші молоді хлопці, тому я також повинен бути на передовій!». Служив Микола в «Айдарі».

При яких обставинах загинув? Достеменно не можемо сказати. Чув, що хлопці не повинні були загинути. Їх у той день відправили на «зачистку» в село Георгіївка. Без розвідки, а так не можна! Я тоді не був поруч з Миколою. Якби був, можливо, сьогодні з вами не розмовляли. Мій друг, ніби щось передчуваючи, неодноразово повторював: «Воноду, ти повинен бути в Києві, Припірпінні, бо якщо щось трапиться, ніхто на-

шим дітям не допоможе!».

ВОЛОНТЕРИ ДОБРОЇ ВОЛІ

НЕ МОЖЕШ ТРИМАТИ В РУКАХ ЗБРОЮ – НАДАВАЙ ДОПОМОГУ ОБОРОНЦЯМ!

На Сході, на передовій, стоять найкращі сини України. У нашому місті також вистає патріотів, які роблять все можливе, аби надати допомогу нашим захисникам. Уже сформувалося кілька великих волонтерських груп. Про одну з них, яка працює у військовому шпиталі, наша розповідь.

– Тут ми теж тримаємо своєрідну лінію оборони, хоча серед нас в основному дівчата й жінки різних вікових груп, – говорить одна із координаторів групи Наталія Хіцова. — Адже якби не волонтерський рух, й не патріотизм наших громадян, тожна де б уже була передова. Тому дуже добре, що наші люди розуміють: коли не можеш тримати в руках зброю, то можеш надати власну допомогу для наших оборонців, які ризикують життям, аби над нами було мирне небо.

– Пані Наталіє, ваша волонтерська група досить активна, можете розповісти про неї, коли почали працювати?

– Я прийшла сюди в липні минулого року, в нашому активі багато небайдужих, зокрема Тетяна Крута, Наталія Бухтеева, Наталія Завадська, Юлія Поплавська, Ольга Аргат, Тетяна Цюпка та інші, усіх не називаю, адже нас більше двадцять!

Окремо хочу сказати про мецената Геннадія Мурашківського. Співпраця з ним з розпочалася з червня минулого року. Це людина, яка присвятила себе тим, хто потребує уваги і підтримки. Бійці АТО, які люкуються в нашому шпиталі, саме завдяки Геннадію Анатолійовичу отримали багато ліків, металоконструкції для операцій, інвалідний візок тощо.

– До вашої волонтерської групи може записатися кожен бажачий?

– Так, але якщо в когось немає часу, він може просто надавати ту чи іншу допомогу.

– Зорієнтуйте на найнеобхідніших речах.

– Насамперед потрібні продукти харчування, одяг, медикаменти, а та-

АКТУАЛЬНІ ПОТРЕБИ СКЛАДУ ШПИТАЛЮ НА СЬОГОДНІ:

ПРАПОРІ УКРАЇНИ! ТЕЛЕФОНИ! Можна б/у, робочі, з підзарядкою. **ЦИГАРКИ. БІЛИЗНА** – труси-боксерки! Не сімейні, не плавки! **РУКАВИЦІ** – флісові або трикотажні. **ОСВІЖУВАЧІ ПОВІТРЯ** – немає вже 4 дні, дуже просять. **ОДЕКОЛОН** або **ЛОСЬЮН** після **ГОЛІННЯ. ЗАПАЛЬНИЧКИ. ОПОЛІСКУВАЧ** для **РОТОВОЇ ПОРОЖНИНИ. ПАКЕТИ** для **СМІТТЯ** великого розміру. **РОЗЧИННА КАВА**. Зараз маємо багато 3 в 1 та заварну, не вистачає звичайної, розчинної. **ДИСКИ** для **DVD-програвача. ПІДЗАРЯДКИ!** Різні, є особисті замовлення на мікро-,

міні- та USB. Ну дуже потрібно! А також **АНТЕНИ! СПОРТИВНІ ШТАНИ! РЮКЗАКИ** або **СУМКИ!** Можна б/у. **ЗАСОБИ** для **МИТТЯ УНІТАЗІВ, ПОРОШОК** для **ЧИЩЕННЯ** у відділення госпіталю. **КУРТКИ**, можна б/у в гарному стані, потрібні всі розміри. **РЕМЕНІ**, можна б/у Безпроводна комп'ютерна мишка. Проблеми з теплими спортивними штанами. Світери, фліски зараз є у великій кількості.

Просимо тимчасово **НЕ везти:** зубну пасту, зубні щітки, тонкі шкарпетки, мед, мочалки, гумові шльопанці, сорочки.

кож книги й диски з кінофільмами та музикою. До речі, одна викладачка подарувала великий холодильник, де ми зберігаємо продукти для поранених бійців. Означу напрямки нашої діяльності. Перший – побутовий. Поранені з передової інколи потрапля-

ють до шпиталю без елементарних речей, банальних мила чи зубної щітки; ми з'ясовуємо, що потрібно і забезпечуємо усім необхідним. Другий напрям – збір медикаментів, бо хоча Міністерство охорони здоров'я забезпечує поранених на 95 % ліками, все

Коли Коля загинув, я та мої колеги, Ірпінська регіональна Спілка ветеранів Афганістану вирішили матеріально допомогти його старшому сину Андрію, інваліду з дитинства.

Дружина Миколи померла три роки тому. Для нього це була непоправна втрата. Він дуже сумував за своєю Іриною. Бувало, що він вночі з Ірпеня в Немішаєве ходив пішки на її могилу.

Микола Личак нагороджений посмертною золотою зіркою «Герой козацького народу». Він – почесний член Міжнародної академії козацтва, яку очолює бойовий генерал, наш земляк Михайло Ямненко. Я, до речі, є віце-президентом цієї організації.

Герої не вмирають. Герої живуть поруч з нами!

Молодший син Миколи Личака Ігор: «Мій батько був справжнім мужчиною, суворим, але справедливим. Чесність для нього була нормою життя. Цювою навчив мене. За хорошу науку я йому щиро вдячний.

Мій батько був для мене всім! І цим все сказано».

ж проблеми існують. Ми також приділяємо увагу засобам пересування, як-от милицям і ходулям, адже бувають ситуації, коли прооперований боець їде додому, але милиць зі шпиталю з собою взяти не може. І тоді ми видаємо їх з волонтерського складу. Також працюємо у відділеннях, робимо щоденний обхід хворих, цікавимося їхніми потребами. Є у нас і такий напрямок, як автоволодінство. Це коли поранених треба відвезти на обстеження до Києва, або виникають якісь інші транспортні потреби. Ще один напрям – надання послуг з проживання батькам та родичам, що приїждять до поранених. Отже, якщо в когось є можливість поселити в себе людей, звертайтеся до нас.

Наразі ми почали займатися плетінням маскувальних сіток, вони дуже необхідні на передовій, і якщо раніше одну плели протягом 10 днів, то вже навчилися за два. З цього приводу хочу наголосити: якщо в когось є не потрібне ганчір'я, воно може пригодитися для плетіння сітки, котра врятує життя бійцям на передовій.

– Пані Наталію, можна грохи про себє.

– Я б не хотіла акцентувати увагу на собі, лише скажу, що за освітою – педагог. У нашій групі люди різних професій та вікових груп, не лише з нашого міста, а цілого регіону, є волонтерка з Клавдієво. Наша група постійно міцніє. Якщо раніше ми починали з нуля, то тепер маємо кілька волонтерських складів, з продуктами харчування, медикаментами, одягом.

– Знаю, ваша група дуже активна в соцмержах, зокрема Фейсбуці, але користуючись нагодою давайте опублікуємо контактні телефони ваших координаторів, щоб жителі нашого міста знали куди звертатися.

– Гарзд. Телефони волонтерів: (050)-447-97-95 – по загальних питаннях, (066)-695-99-87 – медичне забезпечення, (067) 670-76-86 – плетіння маскувальних сіток.

Вікторія БОБК

Максим КУЗЬМЕНКО

Головний лікар КЗ «Ірпінська центральна міська лікарня» Данило ЛІСНЯК відповів на запитання нашого журналіста

— Даниле Костянтиновичу, чому Ви обрали саме медицину?

— Я лікар у третьому поколінні. Лікарями були моя бабуся та мама. Отож можна сказати, що це сімейна традиція. У 1980 році закінчив Київський медичний інститут ім. Богомольця. В 1981 прийшов на роботу до Ірпінської центральної міської лікарні. До речі, син зараз навчається в медичному університеті.

— Мріяли про кар'єру хірурга, натомість виявилися на анестезіолога. Чому?

— Якщо чесно, то я дуже хотів бути хірургом. Вважаю, це одна з кращих, передових професій у медицині, яка допомагає рятувати життя та здоров'я людей. Але не вийшло її опанувати через біокаратичні перепони тодішньої радянської системи. Врешті-решт вирішив стати анестезіологом. Міркував так: трохи попрацюю за цією спеціальністю, а потім пере-кваліфікуюся в хірурга. Та коли почав працювати анестезіологом, зрозумів: це теж інтелектуальна галузь медицини, сучасні технології, які застосовуються при лікуванні тяжких пацієнтів. Коли людям рятуєш життя, то отримуєш найбільше задоволення. Значить, недарма живеш на цьому світі.

— Вас називають одним із кращих анестезіологів області. Така оцінка додає наснаги, бажання працювати ще краще?

— Я не можу сказати: кращий чи ні. Тому що за ці роки все дуже змінилось. Змінилася сама анестезіологія як наука, як професія. Я є наставником багатьох лікарів. І повірте, немає більшого задоволення, коли учні перевершують у майстерності свого вчителя. Це нормально, так повинно бути! Приємно констатувати, що серед моїх учнів багато талановитих спеціалістів — займають відповідальні посади у столичних медичних закладах, Ірпінському військовому шпиталі. А ось те, що я є одним із найдосвідчені-

ших анестезіологів області — це факт. На Київщині фахівців з моїм досвідом набереться до 10, не більше.

— Ви стояли біля витоків створення реанімаційного відділення. Читачам про це цікаво буде знати.

— Коли починав свою трудову діяльність, реанімаційного відділення не існувало. У той час головним лікарем міської лікарні був Георгій Глінський, анестезіологом — досвідчена, фахова Галина Калініченко. У Галини Іванівни перейняв багатий досвід. На жаль, вона рано пішла з життя — у 57 років. Ми тоді бачили: реанімаційне відділення дуже потрібне! Правда, не всі з цим пого-джувався. Мовляв, це ж знову треба створювати матеріальну базу. Після закінчення клінічної ординатури звернувся до Георгія Пилиповича: треба створити реанімаційне відділення! Мою ініціативу підтримали. Після того, як призначили завідуючим, почав поамалу створювати колектив. На сьогодні це бойовий медичний підрозділ, налічує 10 лікарів та 17 медичних сестер, які розуміють, чому обрали саме цей фах, чому сюди прийшли. Це навіть не стільки професія, скільки спосіб життя. Вони, без перебільшення, живуть, дихають роботою. На трудовій медичній вахті перебувають 24 години. А частенько через добу знову на неї заступають. І викладаються на всі «сто».

Тим, хто не може взяти на себе людський біль, морально-психологічні, фізичні навантаження — спеціалістів — займають відповідальні посади у столичних медичних закладах, Ірпінському військовому шпиталі. А ось те, що я є одним із найдосвідчені-

Центрами передового досвіду є хірургічне та травма-

ЛІКАР У ТРЕТЬОМУ ПОКОЛІННІ

тологічне відділення. Ними Ви можете гордитися, чи не так?

—Хірургічне відділення, яке очолює Анатолій Сівак, існує стільки, скільки наша лікарня. Тут відбувся великий прогрес — на- зустріч сучасним технологіям. За останні роки ми запровадили лапароскопічну хірургію, лікуван-ня. Працюємо плідно з кафедрою хірургії Національної академії післядипломної освіти ім. Л. Шупика. Лікарня є клінічною базою кафедри, яку очолює професор Володимир Іванович Паламарчук. До речі, асистентом цієї кафедри є наш земляк, хірург вищої катего-рії Микола Крестьянов.

У відділенні значно розширили спектр оперативних втручань. Окремі з цих втручань навіть не роблять у столичних клініках, не кажучи вже про інші міста Укра-їни. Зважаючи на статус нашої лікарні, я вважаю, що це дуже хо-роший результат. До речі, 30 січня у нас пройшов майстер-клас із зварювальних технологій в мало-інвазивній хірургії. Це співпраця з Інститутом електрозварювання ім. Є. Патона.

— Травматологічне відділен-ня також можна ставити в при-клад?

— Відділення, яке очолює лі-кар вищої категорії Петро Ксенник, як на мене, один із кращих фахів-ців області, дуже важливе. Бо в нашому регіоні постійно високий рівень травматизму, пов'язаний з тим, що через Прип'ір'янина пролягають міжнародна траса Київ-Ковель, залізниця, багато новобудов, де далеко не завжди дотримуються техніки безпеки.

Свого часу травматологи пра-цювали у складі хірургічного від-ділення. Але п'ять років тому ми вирішили: настав той момент,

коли треба «пливти самостійно». Приємно усвідомлювати, що я та-кож стояв біля витоків його ство-рення. Однозначно можу ствер-джувати: тут дуже кваліфіковані фахівці, ентузіасти своєї справи, які постійно запроваджують су-часні технології, матеріали, опе-ративні втручання. Маємо сплав досвіду та молодості.

Його працівники постійно вдосконалюють свою професій-ну майстерність, беручи участь у міжнародних конференціях, у т. Володимир Іванович Паламарчук. До речі, асистентом цієї кафедри є наш земляк, хірург вищої катего-рії Микола Крестьянов.

— Я знаю, що Ви, як керівник, надаєте можливість спеціаліс-там, у т. ч. молодим реалізувати себе. Тобто не «гальмуєте» їхню ініціативу.

— Я дотримуюся демократич-них принципів. Це, втім, не озна-чає вседозволеність. Вважаю, що основне завдання керівника — знайти професійну людину, і поставити її на те місце, де вона принесе найбільшу користь. Важливо не заважати, по можли-вості допомагати. Я, скажімо, не є травматологом, хірургом. Отож оцінити стовідсотково фахово-ї роботу не можу. А ось анес-тезіолога — так! Тому, звісно, не кажу, що завжди дотримуюсь техніки безпеки.

Свого часу травматологи пра-цювали у складі хірургічного від-ділення. Але п'ять років тому ми вирішили: настав той момент,

— Колишня влада намагала-ся проводити реформи, які були підготовлені поспіхом. Я знаю, що пан Лісняк не форсував події, не виконував сліпо вказівки, аби догодити вищому медичному начальству. Зокрема мова і про сімейну медицину.

— Сімейна медицина потре-бує певних капітальних вкладень. Не можна її створювати, як це пропонувала колишня влада, на голому місці. Взагалі, реформа без грошей не робиться. Треба виходити з реалій: наша країна не належить до багатих. Врахо-вуючи цей аспект, альтернативи сімейній медицині на сьогоднішній день немає. Хоча сама по собі вона не є найкращою. І якщо озирнутись назад, то в Російській імперії така система уже існува-ла у вигляді «земства» земських лікарів. Згадаймо хоча б Булга-кова або Чехова. З огляду на це новій владі міста запропонували: розвинути мережу амбулаторій первинної медицини. При цьому важливо розуміти одну річ: якщо ми наближаємо сімейну медици-ну до людей шляхом розвитку ам-булаторій, які можна відкрити по вулицях Михайлівська, Жовтнева, Комінтерну, то вони повинні бути оснащені належним чином. Там не повинен сидіти сімейний лікар з авторучкою і приладом для ви-мірювання тиску. Пацієнт тут по-винні мати можливість здати за-гальний аналіз крові, сечі, пройти УЗІ, перев'язати рану тощо. Тобто лікар має зробити мінімальні оперативні втручання. Але коли пацієнту в амбулаторії поміряють тільки тиск і скажуть: «Далі йдіть в поліклініку!», то тоді...

— То тоді, як кажуть, навіщо город городити!?

— Саме так! На створення ам-булаторій треба певні фінанси. Чи є вони зараз у місцевому бюдже-ті, я не можу сказати. Тому перш ніж приймати буд-яке ке рішення, треба десять разів зважити всі «за» і «проти».

— Хто для Вас є прикладом для наслідування?

— Знаменитий, зі світовим іме-нем академік Микола Амосов. Спілкувався Василь ЗАКРЕВСЬКИЙ

Провідні хірурги столиці та області

Анатолій Макаров

Організатори та гості медичного форуму

ХІРУРГИ СТОЛИЦІ ТА ОБЛАСТІ

провели в Ірпінській центральній міській лікарні конференцію із запровадження зварювальних технологій в торакально-абдомінальній хірургії. Тут знову, після деякої перерви, відновилися майстер-класи. Значною мірою завдяки ініціативі та ентузіазму головного лікаря Данила Лісняка.

До нас приїхали, без перебільшення, світила медицини, провідні фахівці у своїх напрямках. Зокрема, професор кафебри Національної медичної академії післядипломної освіти ім. П. Шупика, двічі лауреат Державної премії України, Заслужений лікар України, професор, завідуючий кафедрою хірургії та судинної хірургії, декан хірургічно-го факультету вищезазаного закладу Володимир Паламарчук. Був присутній також представник Інституту електрозварювання ім. Є. Патона Дмитро Кукнін. Всього у цей день до нас завітало більше 30 лікарів Києва та області. Це свідчить про те, що Ірпінська центральна міська лікарня стала Центром передового досвіду, є базою кафедри хірургії та судинної хірургії НМАПО ім. П. Шупика.

Авторитетні медичні фахівці підготу-вали доповідь на тему: зварювання жи-вих біологічних тканин (розробник — Ін-ститут електрозварювання ім. Є. Патона). Ця технологія економічно досяжна для наших клінік і навіть перевершує зару-

біжні аналоги по якості. Це дуже важли-во. Бо у такий скрутний час немає сенсу витрачати великі кошти на дорогівартіс-не іноземне обладнання, яке може бути замінено вітчизняним аналогом.

Присутні мали можливість ознайоми-тися з великим досвідом професора Ана-толія Макарова, фундатора торакальної хірургії Радянського Союзу. Анатолій Ва-сильович продемонстрував ефективність та доцільність використання обладнання, яке виготовлене Інститутом ім. Є. Патона. Результати вражають!

Раніше на базі хірургічного відділен-ня проводили операції в режимі on-lain. А нині під час конференції провели віде-о-трансляцію операцій з коментарями, дискусіями.

Професор Володимир Паламарчук по-ділився великим досвідом застосування приладу «Патон-мед» в абдомінальній хірургії. У режимі відео-трансляції пока-зали хірургічні операції на всіх органах черевної порожнини. Це засвідчило тен-денцію до технологічності процесу.

Усі присутні виявили велику заці-кавленість до проведення подібних медичних форумів, висловилися за їх продовження. Оргкомітет, до якого вхо-дять Анатолій Макаров, Володимир Па-ламарчук та Данило Лісняк, прийняв рішення проводити науково-практичні

конференції кожні два місяці із запро-шенням провідних спеціалістів у своїх напрямках.

Микола КРЕСТЬЯНОВ, асистент кафедри хірургії та судинної хірургії НМАПО ім. П. Шупика, лікар вищої категорії

СЕСТРИ МИЛОСЕРДЯ

Ірина Лановенко

Тетяна Коваленко

Олена Харченко

Ніна Масяник

Ірпінський військовий шпиталь є передовим з надання медичної допомоги. Сьогодні він заповнений в основному білцями із зони АТО. Географічно вони представляють майже всі області нашої держави.

Випробовування на волю, силу духу проходять тут також лікарі, медичні сестри. Адже госпіталь ніколи за всю свою і-сторію не приймав стільки пора-нених осколками мін, снарядів, гранат. У цій ситуації, коли серце стискається від болю, важли-во не просльозитися, стиснути волю і нерви в кулак, знайти чарівне слово для молодого хлопця і зрілого мужчини, щоб морально підтримати.

Я мав можливість декілька днів (коли лежав у госпіталі) спо-стерігати за роботою ескулапів. Наші військові медики і вдень, і вночі на бойовому посту. Про них, людей у білих халатах, ми-лих чарівних жінок хочу розпо-вісти нашим читачам.

Ірина Лановенко — масажист. Має золоті руки — щодня прово-

дить 18 і більше лікувальних ма-сажів для воїнів АТО. Після таких сеансів хлопці почувають себе фі-зично значно краще. Ірина Мико-лаївна зміцнює також їх мораль-ний дух — добрим словом, пора-дою. І за це пацієнти-фронтовики щиро вдячні цій славній жінці.

А коли випадає вільна хви-лина, пані Ірина береється за перо. І на чистому аркуші папе-ру з'являються поетичні рядки: про Україну, кіборгів, про тих, кого лікує. Один із віршів пропо-нуємо вашій увазі.

ДУШЕЮ С ВАМИ ВМЕСТЕ!

Как тень блуждаю между

ранеными я, Неся с собой частичку ихней муки. И показаться может, честно говоря,

Что медики — народ жестокий! Но жалости тут места нет, Ведь боли надо показать Ее презрительное место! Ребята, не судите строго нас, Ведь мы душею с вами вместе!

Із великим задоволенням представляю вам і Ніну Маса-

ПОЛІКЛІНІКА РОЗРАХОВАНА НА 135 ВІДВІДУВАНЬ ЗА ЗМІНУ

Дитяча поліклініка по вул. Садовій, 29, про яку так дов-го говорили, 3 лютого відкри-ла двері. У святковому заході взяли участь голова Київської облдержадміністрації Володи-мир Шандра, міський голова Володимир Карплюк, інші ви-сокопосадовці, медики, жите-лі Ірпеня та його гості.

Редакція газети «Ірпінь єди-ний» запросила до розмови головного лікаря Ірпінської міської дитячої лікарні Світла-ну Недогибченко та завідуючу поліклінічним відділенням цієї лікарні Валентину Ременюк.

Валентина РЕМЕНЮК: — Ми маємо тепер змогу по-рівняти колишню дитячу по-ліклініку, що знаходилася по вул. Комсомольській, з ниніш-ньою. Контраст величезний. Пам'ятаєте, в якій тіснєві дово-дилось виконувати професій-ні обов'язки. У кожному з кабінетів працювало по 2-3 лікарі. Окремі кабінети були проход-ними.

Влада закупила для нас апа-рат ультразвукової діагностики. Невдовзі його мають привезти і встановити. Що він собою яв-ляє? Цей апарат обслуговува-тиме дітей новонароджених і до 18-річного віку. Такого наш медичний заклад ще не мав. Правда, був у нас раніше апарат вітчизняний, але через тривалу експлуатацію вийшов з ладу. На новому матимемо можливість своєчасно встановлювати ді-тям багато діагнозів. Зокрема, проводитимемо обстеження головного мозку.

Домаши умови в поліклі-ніці розслабляють діток. Так, після консультацій лікаря вони просять батьків ще тро-хи залишитися — розмальо-вувать картинки (для цього є спеціальний куточок), див-ляться мультяшки по плазмо-вому телевізору.

Акцентую увагу на ще один момент, щоб читачі чітко усвідо-мили. Після проведення рефор-ми медична допомога розділи-

Спасибі вам, чарівні, відда-ні своїй професії сестри ми-лосердя!

*** Я мав можливість спілкува-тися з багатьма білцями АТО, які проходять курс лікування, реабілітацію в Ірпінському вій-ськовому шпиталі (на фото). Всі вони висловлюють щире по-дяку медикам цього закладу.

На завершення повідомлю: до Ірпінської регіональної Спіл-ки ветеранів Афганістану (во-їнів-інтернаціоналістів) зара-ховано 19 воїнів АТО. Ми будемо допомагати нашим хлопцям отримати пільги, передбаче-ні чинним законодавством, із протезуванням, постійно пси-хологічно ї підтримувати.

Валерій МАЛАШЕНКО,

полковник запасу

Насамкінець. Наша поліклі-ніка розрахована на 135 від-відувань за зміну. Початок роботи з 8.00. І працюємо, за рахунок суміжників, до 18.00. Такий графік прийнятний для батьків та їхніх дітей.

Лідія КОРДОНЕЦЬ

ОФІЦІЙНО

ЗАРПЛАТИ БУДУТЬ ЗАЛЕЖАТИ ВІД КІЛЬКОСТІ ПАЦІЄНТІВ

Міністр охорони здоров'я України Олександр Квіташвілі заявив, що зарплата лікарів буде залежати від кількості пацієнтів, яких вони об-слуговують.

«Зрозуміло, що лікарі — люди, — відзначив міністр. — Їм також треба за-щось жити. Випрошувати вони не хочуть. А в Україні задекларовано, що медицина безкоштовна. Це не так, не треба будувати ілюзій і займатися самообманом.

У Європі і в усьому світі є багато розроблених принципів, за якими складаються протоколи лікування і оплата праці лікаря. Виходячи з того, що Україна рухається в сторону Європи, ми будемо брати ті прото-коли, які дадуть нам можливість зробити розрахунок вартості послуг і зарплат. Після цього клініки повинні самі вирішувати, скільки платити лікарю і медперсоналу. Стандартизація по ліко-місцю — це злочин.

Зрозуміло, що хірург, який за рік проводить більше операцій, ніж його колега, повинен отримувати більше».

НЕМА КРАЮ БЕЗ ЗВИЧАЮ

«Стрітення Господнє»

Найважливішою подією у церковно-му календарі лютого є свято Стрітення Господнє. Саме тоді, на сороковий день від народження Ісуса Христа, Марія разом із сином та Йосипом пішли до храму, щоб принести жертву очищення. За законом давніх юдеїв, багата жінка мала принести ягня та молодого голуба, вбога – пару голубів чи горлиць. Пречиста принесла пару горлиць. У храмі вона зустріла праведного Симеона. Йому за Божим Провидінням була передбачена зустріч із Марією. Взявши дитя на руки, праведник благословив Ісуса.

За народною традицією Стрітення – це свято приходу весни, перших громів. Посвячена на Стрітення свічка («громниця») вважалася помічною від пожежі,

її запалювали і ставили перед образами під час грози, щоб уберегтися від удару блискавки. Її полум'ям малювали хрести на сволюках - «од усього лихого». У день Стрітення, прийшовши з церкви, запалювали «громницю», щоб «весняна повінь не пошкодила посіви і аби мороз не побив дерева». Ці свічки ставили також у руки померлих під час читання відхідної молитви.

Цінувалася також стрітенська вода. І, звичайно, примічали, якою буде погода надалі. Зокрема говорили: «Як на Стрітення горобець із ями води нап'ється – у травні корова на паші напасеться».

**За матеріалами
«Українського народного календаря»**

ЦЕ ЦІКАВО

Хто атакував Антарктиду?

У східній частині Антарктиди німецькі вчені виявили слід, який міг залишити метеорит при зіткненні з Землею 10 років тому. Вчені передбачають, що величезне коло діаметром 2 км виникло в результаті падіння метеорита розміром у будинок і вагою 2000 тонн. Висловлюється припущення, що це коло могло утворитися у вересні 2004 року, коли науковці зафіксували серію таємничих ультразвукових імпульсів.

Працівники австралійської антарктичної станції зафіксували в атмосфері інвер-

сійний слід. Однак падіння такого величезного метеорита чомусь не побачили астрономи. «Ми можемо сказати лише те, що в Антарктиді знайшли щось дуже незвичайне», - ухилився від більш конкретної відповіді доктор геофізики Грем Іглас.

До центру падіння метеорита (якщо це справді був він) найближчим часом відправиться наукова експедиція. Вона має відшукати осколки об'єкта і відповісти на запитання, хто ж все-таки залишив дивний слід у льодовому панцирі Антарктиди.

У Всесвіті ми не одні!

Науковці виявили доказ того, що у Всесвіті існувала чи й досі живе найдавніша цивілізація. Дотепер учені лише припускали, що можуть бути настільки давні зоряні системи. А зараз вже знають ім'я однієї з них. Це Кеплер-444, їй понад 11,2 мільярда років! Вона знаходиться від Землі на відстані 117 світлових років, вдвічі старша за нашу Сонячну систему. Довкола сонцеподібної зірки обертається п'ять землеподібних планет. Це відкриття наприкінці січня нинішнього року подарував науці супутник-телескоп «Кеплер». На думку британських астрономів, це може свідчити, що у Всесвіті є дуже давні й більш розвинуті цивілізації.

Зоряна система Кеплер-444 унікальна тим, що є найближчою до Землі «родиною» з п'яти планет. Центральне світло цієї системи за своїми характеристиками подібне до зменшеної копії Сонця, є однією з найдавніших зірок Галактики.

Планети, які обертаються навколо Кеплер-444, мають скелясту поверхню. Але найважливіше інше: існування цієї зоряної системи довело можливість формування планет земного типу вже в перші епохи існування Всесвіту. Про що раніше вчені не знали. Отож перші цивілізації могли сформуватися у космосі ще 11,2 млрд. років. Тоді як вік нашої Сонячної системи – лише 4.5 мільярда.

ЧОМУ ВІДЗНАЧАЄМО ДЕНЬ ПАМ'ЯТІ СВЯТОГО ВЕЛИКОМУЧЕНИКА ВАЛЕНТИНА

Лікар розбитих сердець

Святий великомученик Валентин народився у III столітті нашої ери. У ті давні суворі часи римський імператор Юлій Клавдій II заборонив своїм воякам одружуватися. Але молодий священик Валентин таємно вінчав закоханих. І за це його засудили до смерті. Перед стратою він залишив дівчині листа з освідченням. Звідти й пішла традиція надсилати листівки-валентинки.

Мученика стратили 14 лютого 269 року. А через 200 років його проголосили святим. До речі, мощі святого Валентина покояться у Самборі, в храмі Різдва Пресвятої Богородиці. Щороку 14 лютого саркофаг з мощами переносять з бічного престолу церкви на центральний тетрапод для пошанування, і кожен може прикластися до них.

По заступництву до Валентина звертаються ті, хто ніяк не може знайти собі пари, чиє серце розбите коханням без взаємності, хворі на епілепсію. Свято Валентина має свої прикмети та традиції. Існує прикмета, що пташиний спів, почутий уранці того дня, віщує щастя і вдале кохання цілий рік. Хто почув щебетання опівдні, може сподіватися на кохання лише

через кілька місяців. Спів птахів наприкінці дня віщує раптове і коротке кохання.

На Валентина уникайте людини, яка добивається вашої уваги, але не подобається вам. Не беріть у руки надісланих нею подарунків. Знавці прикмет також застерігають: не носіть коштовності від нелюбів. Не пийте з ним вина та особливо уникайте разом дивитися у дзеркало.

МОЛИТВА ДО СВЯТОГО ВАЛЕНТИНА

Господи Боже, джерело любові, добра і милосердя. Ти через свого слугу, святого мученика Валентина, лікував різні хвороби, а також приводив до християнського життя у подружжя закоханих. Благаю тебе, Господи, через його заступництво дати і сьогодні ласку для тих, хто з вірою і любов'ю до тебе прибігає. Амінь.

НЕХАЙ ПЕРЕМАГАЄ ЛЮБОВ!

«Свою Вікторію зустрів в ірпінському коледжі»

Павло та Вікторія – з села Великий Дивилін, що на Житомирщині. Але зустрілися вони і покохали одне одного в Ірпені. Точніше, під час навчання в Ірпінському економічному коледжі. І рік тому, 22 лютого, утворили студентську сім'ю.

Взагалі, для Павла місяць лютий є квітковим в прямому і переносному значенні цього слова. Бо він завжди дарує своїй Вікторії квіти на День святого Валентина, а через тиждень доведеться знову шукати красивий букет – з нагоди річниці їхнього весілля.

Цікаво, що два серця єднають не тільки гарні почуття. Ще й навчальну дорогу обрали однакову – факультет «облік та аудит». «Зав'язали» дружбу на другому курсі, а у лютому 2014 року справили

весілля. І невдовзі в студентській сім'ї з'явився первісток, якого назвали Матвій. Хлопчику вже п'ять місяців. Дружина тепер розривається між заняттями та дитиною, яку доглядають її батьки в Коростені. Викладачі коледжу з розумінням ставляться до студентського подружжя, до їх нових проблем. Втім, послаблень у навчанні не дають.

Павла та Вікторію нормально сприймають і студенти, зичать їм, щоб у сім'ї завжди була злагода та любов. Хоча Павло чесно зізнається: намагається будувати гарні стосунки, але в період адаптації один до одного інколи виникають дрібні суперечки. Та врешті-решт перемагає Любов. Хай буде так завжди!

Ілона СЕМЕНЧУК

ВАС ЗАПРОШУЄ СПОРТИВНИЙ КЛУБ «ФЕНІКС!»

ММА

БІЙСЬКИЙ КЛУБ ФЕНІКС
ГОЛОВНИЙ НАРІЗ В СЕЗОНІ

МІСЦЕ ПРОВЕДЕННЯ: СІМІОНОВСЬКА

ДОРОСЛІ ТА ДІТЯЧІ ГРУПИ
НА СВАХІЛІ ПЛ. ПУШКІНСЬКА 3-Б

(050) 186-11-09
(098) 576-72-88

Якщо ви прагнете фізично і духовно вдосконалюватися – приходьте до нас! У нашому клубі гартуються сильні характери, виховуються чемпіони світу, Європи, України!

Головна спортивна база знаходиться за адресою: **м. Київ, вул. Нагірна, 25/27.**

За додатковою інформацією звертайтеся за адресою: **м. Буча: вул. Пушкінська, 3-Б** (навпроти комплексу «Rich Town»).

Телефон (050)186-11-09 – старший тренер БІЛЕНЬКИЙ Вадим Вікторович.

Парад порад

СВІТ РОСЛИН

Дуже важливо, щоб сусідами були рослини, які оздоровлюють ваш будинок і ваших дітей.

ХЛОРОФІТУМ ХОХЛАТИЙ – дуже красива квітка, не капризна, є універсальним природним фільтром. У будинку, де ця рослина в пошані, значно менше хворіють на грип.

ГЕРАНЬ (пеларгонія) – чудово фільтрує повітря, а її листя допомагають вилікуватися від нежиті. Правда, запах цієї рослини подобається не всім, тому від неї часто відмовляються. Герань краще не тримати в будинку, де є діти до року.

ЦИТРУСОВІ – мандаринове дерево, лимон, апельсин. Вони мають бактерицидні властивості, добре знімають втому і нервозність.

ХРИЗАНТЕМА – красива рослина, добре фільтрує і очищає повітря.

ДОБРІ І «ЗЛІ» СУСІДИ

ЦИКЛОМЕН – має прекрасний вигляд, працює в «парі» з хлорофітумом хохлатим.

КОЛИНА – красиве, невелике деревце, вимагає мінімального догляду, добре почуває себе навіть у темних закутках.

Хвойні рослини приносять багато користі, оскільки виділяють мінерсові іони в повітря, особливо корисно ставити

їх біля телевізора або комп'ютера.

АЛОЕ І КАЛАНХОЕ – справжній аптечка на вікні. Сік каланхоє лікує насморк, алоє володіє сильними заживляючими властивостями.

Для дому, у якому є діти, добре підійдуть фікус, м'рт, лавр, філодендрон.

Рослини, що можуть зашкодити вашій дитині

ПАСЛЕН – небезпечний своїми ядовитим плодами.

ОЛЕАНДР – ядовита рослина, її запах може викликати навіть запаморочення.

МОЛОЧАЙ – рослина з токсичним соком, після потрапляння на шкіру з'являється почервоніння і набряк.

КРОТОН – токсичний сік викликає алергію.

КАКТУСИ – дитина може пошкодити тіло колючками.

Наші консультації

ПОДАТОК НА НЕРУХОМІСТЬ

З нового року набули чинності зміни до Податкового кодексу, які стосуються податку на нерухомість.

Одна з важливих новацій – податок тепер нараховуватиметься не тільки на квартири чи будинки, але й на нежитлову нерухомість, як-от: хліви, стайні, гаражі, навіси, вбиральні, літні кухні. Тішити наразі одне – податок на нерухомість по новому будемо платити з 2016 року. Детальніше про це розповідає юрист столичної юридичної компанії Євген Власов.

– **Яка нерухомість підлягатиме оподаткуванню з 2015 рік?**

– Зауважу, що податок з нерухомості доведеться сплачувати власникам (юридичним і фізичним особам) як житлової, так і нежитлової нерухомості.

Новий закон передбачає пільги зі сплати податку на нерухомість для фізичних осіб. Не обкладаються податком квартири до 60 кв. метрів включно, житловий будинок – до 120 кв. метрів включно, будинок і квартира (до 180 кв. метрів включно), що перебувають у власності одного платника податку.

Для прикладу. Якщо площа квартири 65 кв. м., то податок

доведеться заплатити за понаднормові 5 кв. метрів.

– **І яку суму?**

– Повноваження щодо встановлення ставки податку на нерухомість делеговано місцевим органам влади. Але в законі прописано, що ставка податку не має перевищувати 2% мінімальної заробітної плати на рік. Виходячи з цього, у 2015 році максимальна ставка за 1 кв. м понаднормової (пільгової) площі на житлову нерухомість – 24,36 грн. Тобто власникам квартири площею 65 кв. м треба буде заплатити щонайбільше 121,80 грн. податку.

– **Яка нежитлова нерухомість фізичних осіб обкладається податком? І за якою ставкою?**

– Майже вся. Для нежитлової нерухомості пільг не передбачено. Відповідно до положень Податкового кодексу України, до нежитлового майна зараховують, зокрема, й господарські (присадибні) будівлі – допоміжні (нежитлові) приміщення, до яких належать сараї, хліви, гаражі, літні кухні, майстерні, вбиральні, погребі, навіси. Ці приміщення обкладаються податком, якщо інформація про них є в Державному реєстрі речових прав.

КРИМІНАЛ

Працівники Ірпінського МВ отримали інформацію про те, що наркоділки циганської національності, мешканці м. Жашків Черкаської області, налагодили канал постачання в Ірпінський регіон особливо небезпечного опію ацетилюваного. Зазначу, що вони вже затримувалися правоохоронцями за злочини, пов'язані з незаконним обігом наркотичних засобів. Тому були непогано проінформовані про методи роботи оперативних працівників. Зважаючи на це, при постачанні та збуті «дур-

ман-зілля» використовували безконтактну схему передачі – через систему банківських рахунків та схованок, а також постійно представлялись вигаданими іменами.

Правоохоронці провели цілу низку заходів з документування вказаних осіб. При постачанні чергової партії наркотиків 5 лютого автомобіль збувальників зупинили державтоінспектори начебто для перевірки докумен-

т. Щодо ставки податку на житлову нерухомість. Передбачено, що на цей рік вона не може перевищувати 1% мінімальної заробітної плати. Тобто, мінімальна ставка податку на нежитлову нерухомість за 2015 рік становитиме 12,18 грн. за 1 кв. м площі.

– **Яка нерухомість не підлягає оподаткуванню?**

– Будівлі дитячих будинків сімейного типу, гуртожитки, житлова нерухомість, непридатна для проживання у зв'язку з аварійним станом. А також житло, яке належить дітям-сиротам, дітям, позбавленим батьківського піклування, дітям-інвалідам, яких виховують матері-одиначки (батьки-одиначки), але не більше, як один такий об'єкт на дитину.

– **До якого часу треба буде сплатити податок на нерухомість за новими правилами?**

– За цей рік – аж у 2016-му. До 1 липня наступного року податкові органи повинні прислати платникові податку (за місцем його реєстрації) відповідне повідомлення-рішення. Фізичний особі податок треба буде заплатити протягом 60 днів від дати вручення. За несплату передбачено пеню: до 30 календарних днів – 10% суми, понад 30 днів – 20%.

Леся ЯСИНЧУК

СМАКУЙТЕ УКРАЇНСЬКЕ!

РУЛЬКА В МЕДОВІЙ ГЛАЗУРІ

ІНГРЕДІЄНТИ. *Рулка свина – 4 шт., цибуля – 2 шт., гірчиця – 3 ст. л., перець горошком – 8 шт., перець мелений, лист лавровий – 4 шт., часник – 20 зубців, соус соєвий – 4 ст. л., мед – 4 ст. л., сіль.*

ПРИГОТУВАННЯ. Покласти рульки у банку таким чином, щоб вода покривала їх на 5 см. Посолити до смаку і довести до кипіння — нехай «мліє» годину. Опісля виийнати акуратно на тачо, щоб стекла рідина. Зробити по всій площі рулькок невеликі глибокі надрізи ножем і вкласти туди по очищеному зубцю часнику. Змастити з усіх боків сумішшю соєвого соусу, меду та гірчиці. Загорнути у фольгу й пекти у духовці годину. В останні 10-15 хвилин розгорнути фольгу, щоб утворилася приваблива скоринка.

БУЛОЧКИ З ЦИБУЛЕЮ І МОРКВОЮ

Розраховано на 12 порцій.

ІНГРЕДІЄНТИ. *Мооло – 2 склянки, цукор – 3 ст. л., маргарин – 100 гр., яйця – 3 шт., сіль – 1/2 ч. л., борошно, олія – 4 ст. л., цибуля – 120 гр., морква – 1 шт., кунжут – 3 ст. л., дріжджі – 30 гр.*

ПРИГОТУВАННЯ. Молоко нагріти, щоб було ледь теплим. У половині склянки молока розчинимо дріжджі, цукор і столову ложку борошна. Чекаємо хвилин 15. Після того, як дріжджі піднімуться, додаємо решту молока з розчиною у ньому сіллю, розтоплений маргарин, злегка збиті яйця (півжовтка відкладаємо) і всипаємо поступово борошно, постійно вимішуючи до того моменту, щоб тісто було м'яким і злегка липким. Накриваємо рушником і ставимо у тепле місце на 25 хвилин. Тим часом на олії підсмажуємо порізану кубиками цибулю. Коли вона буде напівготова, додаємо потерту моркву. Смажимо до готовності. Охолоджуємо. Масу з цибулі і моркви вмішуємо в тісто. Формуємо невеличкі булочки і викладаємо у змащену форму. Ставимо їх на 20 хвилин у тепле місце. За цей час тісто підійде.

Змастіть зверху булочки жовтком, розведеним столовою ложкою води. Посипте кунжутом. Випікаємо приблизно 18 хв. при 180°C.

21

Всі на Масляну!

Центральний будинок культури
«Карнавал» - музично-драматичний театр

ЛЮТОГО IV Всеукраїнський чемпіонат північних собак

У програмі свята:

10.00 -14.00 – вперше в Ірпені IV Всеукраїнський чемпіонат північних собак

12.00 – виставки, майстер-класи, вікторини

15.00 – театралізоване дійство «Зустріч весни». Обрядове спалювання солом'яного опудала Марени, запальні хороводи, народні забави, змагання та конкурси.

Місце проведення: стадіон ЦБК

ЗАТРИМАЛИ НАРКОДІЛКІВ

ман-зілля» використовували безконтактну схему передачі – через систему банківських рахунків та схованок, а також постійно представлялись вигаданими іменами.

Правоохоронці провели цілу низку заходів з документування вказаних осіб. При постачанні чергової партії наркотиків 5 лютого автомобіль збувальників зупинили державтоінспектори начебто для перевірки докумен-

т. Коли водій зупинився, блискавично провели затримання представників циганської національності. Під час огляду в одній з пасажирок виявили пластикову пляшку об'ємом 0,5 л з густою темно-коричневою рідиною. Як з'ясувалося, ця рідина була концентратом наркотичного засобу опію ацетилюваного. З неї можна приготувати та збути близько 1500 мл. опію ацетилюваного. У перерахунок за цінами чорного

ринку це становить 120-140 тисяч грн. Крім того, міліціонери знайшли банківські картки, оформлені на підставних осіб та мобільні телефони, які вони використовували для збуту наркотиків. При медичному контролі з'ясувалося, що водій автомобіля перебував у стані наркотичного сп'яніння (під дією канабісу). Сама ж збувальниця наркотики не вживає.

Слідчий відділ Ірпінського МВ відкрив кримінальне про-

вадження за ст. 307 ч.3 КК України – зберігання з метою збуту наркотичних засобів в особливо великому розмірі. За вказане діяння законодавством України передбачено покарання у вигляді позбавлення волі на строк від дев'яти до двадцяти років з конфіскацією майна. Циганка-збувальниця арештована, перебуває в слідчому ізоляторі. Автомобіль поставлено на штраф-пайданчик.

Юлія ЖОВНЕРЧУК,
інспектор Ірпінського МВ

МИСТЕЦТВО

ДИВОВИЖНИЙ ДИТЯЧИЙ
«ПЛАСТИЛІН»

Дитячий хореографічний колектив «Пластилін» заснований у 2014 році. Незважаючи на молодий вік, вже двічі посідав перше місце на районному та обласному конкурсах, став переможцем VI фестивалю спортивного та сучасного танцю «Мега-стар» в Ірпені та VIII відкритого конкурсу-фестивалю «TV START» у Києві.

Засновник колективу – художній керівник та балетмейстер Анна Смаль. Анна Віталіївна має високий профе-

середнього складу, а також 11 танцюристів підготовчої групи. Всього – 30 дівчаток та один хлопчик! Багато бажаючих залюбки займалися б тут, проте сьогодні це неможливо. Художній керівник наполегливо шукає просторе приміщення за доступну ціну. Планує розширитися, але і після цього не збирається перетворювати заняття на конвеєр. В Анни Смалі свій, нетривіальний підхід до кожного вихованця; їх заохочує маленькими сюрпризами

природи. Духовне і фізичне багатство дитини подібне до цього матеріалу: щоб з нього щось зробити, треба його підготувати, докласти певних зусиль, тепла. У руках педагога-художника цей матеріал оживає, стає витвором мистецтва. Шлях до танцю — це кропітка, наполеглива як індивідуальна, так і спільна праця виконавця-танцюриста з однієї сторони, так і педагога-хореографа — з іншої. Треба враховувати безліч факторів: відповідальність за здоров'я малесеньких танцюристів, їхню зацікавленість у роботі над собою».

На жаль, ні управління культури обласної держадміністрації, ні міська влада не звертають увагу на колектив. Мова не йде про нагороди чи якісь особливі привілеї. Хоча б запрошували на творчі заходи. Анна Смаль постійно працює над новими постановками, хореографічними композиціями, прагне досягти творчих вершин майстерності. Тому виступи юних танцюристів вражають кожного своєю енергійністю, творчим запалом та професіоналізмом.

Сьогодні «Пластилін» – це одна велика дружна родина. Анна Смаль, коли говорить про своїх вихованців, сяє. Вона впевнена, що прекрасне не має меж, як безмежна дитяча щирість, любов і відданість.

Ірина НІКОЛЕНКО

Післямова. З творчими досягненнями «Пластиліну» та його керівника можна спостерігати на їхній сторінці у соціальній мережі, де є фото, відео та аудіоархів.

сійний рівень, дві вищі освіти (за напрямом народної та сучасної хореографії, режисер-постановник). Репертуар «Пластиліну» складається з неординарних сюжетних номерів, які мають стильову єдність і образність хореографічної постановки. Художній керівник сама створює танцювальні композиції, основою яких є класика. Вона каже, що класичний танець – це основа-основ, як абетка для читання.

У «Пластиліні» займаються діти трьох вікових категорій — від 5 до 9 років. Налічує 20 учасників основного та

після кожного уроку, відвідує з ними театральні вистави, їздить на екскурсії. Кожна група займається тричі на тиждень.

На жаль, спонсора у колективу немає, а за участь у конкурсах та фестивалях треба платити. «Пластилін» існує виключно на кошти батьків. Вони оплачують і поїздки, і пошиття костюмів. Хоча не всі з них можуть собі дозволити кілька разів на рік відправляти дитину на конкурс, бо це – гроші за участь, дорогу, сценічні костюми тощо.

Чому колектив назвали «Пластилін»? Анна Смаль говорить: «Кожна дитина – це скарб, дар

ВІДДІЛ РАГС ПОВІДОМЛЯЄ

НАРОДЖУВАНІСТЬ ЗРОСТАЄ

Відділ реєстрації актів громадянського стану міського управління юстиції оприлюднив офіційні дані за 2014 рік по Ірпеню та селищах. Виходячи з них, можемо констатувати: народжуваність значно перевищує смертність.

У минулому році народилося: в Ірпені – 795 дітей, Гостомель – 142, Коцюбинському – 131, Ворзель – 50.

Померло: Ірпін – 508 осіб, Гостомель – 172, Коцюбинське – 102, Ворзель – 87.

Одружилося: Ірпін – 694 пари, Гостомель – 74, Коцюбинське – 28, Ворзель – 13.

Розлучилося: Ірпін – 87.

Вітаємо
з днем народженняПАЛЬЧИКОВА
Аббата Матвійовича,начальника штабу Ірпінської
регіональної Співки ветеранів
Афганістану (воїнів-
інтернаціоналістів)
та учасників АТОХай серце не знає печалі і болю.
Бажаєм натхнення, щасливої долі!
Міцного здоров'я на довгі літа,
Живіть у радості до ста!

З повагою колеги

НАШІ МЕЦЕНАТИ

ДОПОМОГА
ВИМІРЮЄТЬСЯ
ТИСЯЧАМИ ПОДЯК

Ісус Христос говорив:
все, що ви добре
робите для людей,
ви робите для мене.
Цій заповіді слідує
відомий меценат
Геннадій Мурашковський.
Геннадій Анатолійович –
глибоко віруюча людина.
Допомога, яку він
надає малозабезпеченим,
ветеранам, церкві,
вимірюється
тисячами подяк.

«Геннадій Мурашковський – справжній меценат, – каже настоятель Свято-Покровського храму селища Гостомель отець Петро. – Він допоміг нам з іконостасом, вимостив навколо церкви дорогу для хресної ходи, зробив багато інших корисних справ.

За свою активну благодійну діяльність нагороджений багатьма відзнаками Української Православної Церкви. Дай, Боже, йому здоров'я, серцю тепла і спокою!».

Але якраз спокою в серці Геннадія Анатолійовича нині немає. Бо як може бути затишно на душі, коли продовжується війна Росії проти України, коли гинуть мирні жителі Донбасу.

– Зараз велика біда у наших людей, – говорить пан Геннадій. – Багато з них знаходяться у важкому матері-

альному становищі, через війну змушені залишати рідні домівки. І коли часто говорять про те, що не треба забувати про переселенців, це мене дратує. Бо це вже як штамп, який ні до чого не зобов'язує. Сказав чиновник, і думає, що свою місію виконав. Фраза лицемірна по своїй суті.

Треба міняти мислення на більш, так би мовити, матеріальне. Доводьте конкретними справами, що допомагаєте біженцям, нашим хлопцям з АТО. Між іншим, про захисників Вітчизни. Коли в Ірпінський військовий шпиталь почали привозити перших поранених, я зі своїми колегами відразу поспішив на допомогу. Ми оперативні закупили ліки та медикаменти вітчизняних виробників більш як на 30 тисяч гривень. І відтоді продовжуємо це робити постійно. Спільно з Ірпінською регіональною Співкою ветеранів Афганістану та учасників АТО, місцевими волонтерами, яких стає все більше і більше.

Один із наших найголовніших напрямків – зона АТО. На передовій не буває дрібниць, все важливо. Зокрема, ми неодноразово допомагали ремонтувати транспортні засоби, якими вивозять з поля бою загиблих та поранених. А коли справна техніка, тоді медики, волонтери оперативного доставляють бійців в санітарну частину чи шпиталь. І таким чином рятують їх життя.

Ми постійно допомагаємо сім'ям загиблих та поранених бійців АТО, непрацездатним.

Водночас не забуваємо і про ветеранів, інвалідів Великої Вітчизняної війни, малозабезпечених, дітей-сиріт, дітей-інвалідів. Це наш святий обов'язок їм допомагати.

Лілія КОРДОНЕЦЬ

Від редакції. Геннадій Мурашковський знову готує допомогу дітям-сиротам, малозабезпеченим, ветеранам та інвалідам війни.